

Zaburzenie afektywne dwubiegunowe: przegląd zagadnień

Current issues in bipolar disorder: a critical review

PIERRE OSWALD, DANIEL SOUERY, SIEGFRIED KASPER, YVES LECRUBIER, STUART MONTGOMERY, SABIEN WYCKAERT, JOSEPH ZOHAR, JULIEN MENDLEWICZ

Reprinted from *European Neuropsychopharmacology*, 17 (2007), Pierre Oswald, Daniel Souery, Siegfried Kasper, Yves Lecrubier, Stuart Montgomery, Sabien Wyckaert, Joseph Zohar, Julien Mendlewicz „Current issues in bipolar disorder: A critical review”, p. 687-695, Copyright 2007, with permission from Elsevier B.V. and ECNP.

Przedrukowano z *European Neuropsychopharmacology*, 17 (2007), Pierre Oswald, Daniel Souery, Siegfried Kasper, Yves Lecrubier, Stuart Montgomery, Sabien Wyckaert, Joseph Zohar, Julien Mendlewicz „Current issues in bipolar disorder: A critical review”, str. 687-695, Copyright 2007, za zgodą Elsevier B.V. i ENCP.

STRESZCZENIE

Chociaż w czasie minionego dziesięciolecia poziom świadomości na temat zaburzenia afektywnego dwubiegunowego znacząco wzrósł, stan ten wciąż określany jest najczęściej jako prowadzący do upośledzenia, zwłaszcza gdy jest opisywany w kategoriach zachorowalności i nieprawidłowości funkcjonowania. Niniejsza praca ma na celu dokonanie krytycznego przeglądu aktualnej wiedzy na temat zaburzenia afektywnego dwubiegunowego. Choć brakuje badań epidemiologicznych pochodzących z terenu Europy na dużej próbie badanych, zaburzenie afektywne dwubiegunowe opisywane jest zwykle poprzez zestaw charakterystyk, włączając wczesny wiek zachorowania, chroniczny przebieg i znaczące ryzyko samobójstwa. Większość pacjentów z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym doświadcza nieprawidłowości funkcjonowania na osi I, jak uzależnienia, zaburzenia lękowe oraz zespół nadpobudliwości z deficytem uwagi. Sytuacja ta stanowi wyzwanie terapeutyczne, jako że podawanie leków przeciwdepresyjnych czy metylofenidatu łączy się z ryzykiem wywołania stanu manii. W ostatnim czasie liczne badania wskazują na skuteczność nowych związków w leczeniu zarówno manii i depresji dwubiegunowej, jak i w zapobieganiu nawrotom. Najnowsze badania pozwoliły także na ponowne zdefiniowanie pojęcia stabilizatora nastroju oraz na udoskonalenie istniejących wytycznych dotyczących klinicznego postępowania w wypadku zaburzenia afektywnego dwubiegunowego.

SUMMARY

Although awareness on bipolar disorder has increased during the last decade, this condition remains characterized by a disabling burden, in terms of morbidity and functional impairment. This paper aims to review some critical issues in the current

knowledge on Bipolar disorder. Although large European epidemiological studies are lacking, Bipolar disorder is characterized by a set of severe features, including an early age of onset, a chronic outcome and an important suicidal risk. A majority of bipolar patients also experience a comorbid Axis I condition, including substance abuse, anxiety disorder and attention-deficit hyperactivity disorder. This situation presents a therapeutic challenge, since antidepressants or methylphenidate may be associated with the risk of inducing mania. Recently, a large number of studies have provided evidence for the efficacy of new compounds in the treatment of both mania and bipolar depression, but also in long-term relapse prevention. Recent research has also allowed for the redefinition of the concept of mood stabilizer and for improving existing guidelines on the clinical management of Bipolar disorder.

© 2007 Elsevier B. V. and ECNP. All rights reserved.